

நாட்டார் கலைமரபில் வசந்தன் கூத்து—

ஓர் ஆய்வு

இ. பாவசத்தரம்

0.0 அறிமுகம்

நடனக்கலைகள் பழமறை வளர்ச்சியானது யூரேசிய நடனம், கிராமிய நடனம், சாஸ்திரிய நடனம் என்ற மூலவகைப்பட்ட பரிணாமவளர்ச்சி நிலைகளைக் கொண்டதாகும். வேட்டை, போர், சடங்கு என்ற நிலைகளை பிரதிபலிப்பனவாக யூரேசிய நடனங்கள் அமையும். கிராமிய நடனங்கள் நாகரிக வளர்ச்சி நிலைகளை உள்வாங்கி, இதுகாசக் கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள், மக்களின் வாழ்வியல் குறைகள், அவர்களை மரபுகள், நம்பிக்கைகள், பொழுதுபோக்குகள், கோரிக்கைகள், தொழில்முறைகள் முதலி வகைவற்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு தானம்பட்ட ஆடலும் பாடலும் அமைப்பிவற்றனவாகக் காணப்படும். சாஸ்திரிய இயக்கண வரலாற்றை கண்க்கு உட்பட்டவகை இராகம், தாளம் ஆகியவற்றுக்கு அமைய நினைந்த பற்புறவகையே சாஸ்திரிய நடனங்களாகும்.¹ இவற்றுள் கிராமிய நடனங்களில் ஒன்றாகிய வசந்தன் கூத்துப்பற்றி நாட்டார் வழக்கியல் நோக்கில் இக்கட்டுரை ஆராய்விடும்.

மனித சமுதாயத்தையும் விசய்வனத்தையும் சிந்தித்து இணங்கினும் கருவிகளில் கலையும் ஒன்றாகும். இக்கலைகளில் நடனக் கலையானது மனித சமுதாயத்தின் உழைப்பு நெறியில் உட்படுத்தத்தாகும். நடனக்கலை மனித சமுதாயத்தின் யூரேசிய மூலக் குதல் நிலைத்தனம் வரலாற்றுள்ள பிழம்புகளை உண்டாக்காமல் செய்து அவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றதாகும். புராதன காலத்தில் வர்க்க வேதமற்ற சமூக இயக்கமே காணப்பட்டது. இனிக்குடி மக்களே சமூகமாக இணந்து கட்டு வாழ்க்கையை நடாத்தினர். மனிதர்கள் அன்று கட்டம் கட்டமாகவே வாழ்ந்தனர். கட்டத்தி விருத்து வாலும் சிவநிலை; கட்டமாக இணைத்தே தொழிற்பட்டனர்; உற்பத்தியைப் பெருக்கினர்; சேர்த்து குளித்தனர். இதனை அவர்களை கலைகளும் வெளிப்படுத்துகின்றன. நடனமாகும்போது அவர்கள் கடி வட்டமாகவே ஆடினர். இவ்வாறு ஆடுதல் அவர்களுடைய கட்டுத் தன்மையையும் சம மதிப்புத் தன்மையையும் காட்டுகின்றது.² இங்கு ஆராயப்படும் வசந்தன் கூத்தும் மனித கடி வட்டமாகவே சின்று ஆடப்படும் ஒரு கலைமடிய மாதமாகும். இதுவும் புராதன ஆட்கலைகள் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற ஒன்று என்றே கருதிவண்டியுள்ளது.

1.0 வசந்தன் கூத்து

கோளாட்டம், வசந்தன் என்பன ஒரு பொருள் குறித்த சொற்களாகும். வசந்தன் நாட்டார் கலை மடியங்களில் ஓர் ஆட்கலை மடியம். நெடுநிலங்கையில் பல பகுதிகளினும் செழிப்புடன் வளர்ந்து வந்த நாட்டார் கலைகளில் வசந்தன் கூத்தம் ஒன்றும்.³ கண்ணி வழிபாடு பெரிதும் பேணப்படும் இப்பிரதேசத்தில் அவ் வழிபாட்டுடன் இணைந்த சொப்பு

விளையாட்டு, போர்த்தேவர்களால் அடிக்கல், தேர்த்தலியாணம் என்பன போன்ற 'வசத்தன்' கூற்றும்' பற்றி கவந்த இன்பக் கவிமயாவே கருதப் படுகின்றது. பழங்காலமான ஆட்களும், பாடல்களும் கொண்ட வசத்தன் கூற்றும் கண்ணி வழிபாட்டிற்கு சார்புடையவாக 'அம்பல பள்ளி', 'மாதலி நடனம்' முதலிய வசத்தன் கூற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டார் கவிதை சுவையின்மீது கொண்டுவரும் அநேகவிதங்களில் சிலைப் பட்டுவாக்குக் கொண்டுவர வசத்தன் கூற்றும் சான்ற படுத்தவதாவே அமைகின்றது.

வசத்தன், சரகம், சரவடி, கும்பி, ஒலிவாட்டம், பொய்க்காட்டம் முதலிய நடனங்கள் மக்களுக்குக் களிப்பூட்டுகின்றன அமைவன மட்டுமன்றி அன்புக்கும் புத்திமனச்செய்யுட்டும் கலை நிகழ்ச்சிகளாகவும் மாண்புடையன. இவை புராண இனசார வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பாடல்களில் கருத்து விளக்கி மக்களுக்கு அறிவைவும், படிப்பினைகளையும் போதிய தோடு, பன்மை வ பண்பாட்டு தடைமுறைகளையும் தீர்க்குமெனவாக அமைகின்றன. இனையும், நடனமும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக கவிதை உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளாகவும், உணர்ச்சிகளையும் கருத்துக்களையும் புலப்படுத்தும் கருவிகளாகவும் நிலை வந்துள்ளன. இவற்றுள் நடனம் இனசார முதல் தோற்றம் பெற்றது என்பதை மாலிட விவம், பொழிவிவம், இனவிவம் ஆய்வாளர்கள் திறுதி உக்தவனர்.

1.1 பெயர்க் காரணம்

பழங்கால மிக்க ஆடல் வகைகளில் ஒன்றே வசத்தன் ஆடலாகும். தென்வித்தியாவிலும், சமுத்திரமும் வசத்தன் நடனம் பெரிதும் வழக்கிலுள்ளது. இதனை வசத்தன், கோலாட்டம், பொய்க்கடி எனப் பழைய வழக்குவர். சமுத்திரமே, மட்டக்களப்பு மாதக்கூற்று பெருவழக்கிலுள்ள இந் நடனத்தை, அம்பலக்கள் 'வசத்தன்' அல்லது 'வசத்தன் கூற்று' என்றும் அழைக்கிற பாலகி 'வசத்தன் பாடல்' என்றும் கூறுவர். ஆறாம் இவ்வாடல்க் குறிப்பிடும் 'வசத்தன்' என்றும் சொல்லும்க்கு தமிழகத்தின் இங்கே தமீழ் நாட்டியே வழக்கு விற்றதுபோல பழைய தமிழ்ச் சொற்களும் சங்க காலத்து ஒழிக்கல்களும், ஆடலும் பாடலும் சமுதாட்டியே இன்றும் தீவிர நிலையிலுள்ள சான்ற விபுணைந்த அடிமைக் கூறுவது சங்கு நிலையு கொள்ளற்பாறது.⁶

இந்த நடனம் வசத்த சரவமாவே சித்திரை, கவகாசி, ஆலி மாதக்கூற்று மீறும்பாக தீகழுவதாதி சரவவாறு பெயராக 'வசத்தன்' எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. 'வசத்த காவத்தித்திரிய' ஆவலோடு கூடிய பாடலாதலிச 'வசத்தன் கவி' காவத்திரியர் பெற்ற பெயராகும்.⁷ 'கோலாட்டத்தமது பெரும்பாளும் பிரசமலிசலிச நடக்கும் வசத்தகாவ விளையாட்டு எங்கே கூறணம்' எனக் கவிக்களஞ்சியம் விளக்கத் தருகின்றது.⁸ மேலும் வசத்தன் என்ற சொல்லுக்கு இன்பம் என்ற பொருளுக்கும் வழக்கிலுண்டு. அப்பொரு தோக்கும்போது, உறவர் தம் அதுவடை முடிந்த பின்னர், இன்பநோக்கி தீராக ஆடும் இன்பக் கூற்றே வசத்தன் கூற்றாயிற்று என்பும் கொள்

எனாம். இக்கூத்திக் இடம்பெறும் செயல்பிள்ளை வசத்தன், முனித்த வசத்தன், குறத்தி வசத்தன் ஆகியவற்றின் பாடற்பொருளும், ஆட்ட ளுறகளும் இக்கூத்திக் மேலும் சான்றுபுத்தவனானும்.

2. 0 வசத்தன் கூத்து விதிகள்

சூக, சமய, கலாசாரப் பின்னணிகளில் இக்கூத்து முறையின் வர வறுக்கப்பட்டுள்ளன. வழத்தின் ஆண்டள வசத்தன் கூத்தின் பெரிதும் பங்குகொள்கின்றனர். தொத்தத்திதும், ஆற்றின்தும், வயதிலும் ஒத்த இயல்புடைய அழவர், என்னர், பன்னிடுவர், பழிற்றுபேர் போடிபோடி வாச இயிவந்து, வட்டமாத நின்று ஆடுவார்கள். மொர் 10 வயதிற்கும், 40 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டள இத்தடனத்திற் பன்னுத்தவற வழக்கமாகும்.² இவர்கள் தம் இரு வகையிலும் ஒருமுற நினரும், முக்காள் ளை அங்குவறுமுடைய இரு தடிக்கி வையத்திருப்பார். பாடல் ஒகைத்தம் மத்தள ஒகையின் தானத்திற்கும் அமைய, தம் தடிக்காக அடிமுறையினை மாத்தி மாத்தி அடித்து ஒகை எழுப்புவது அண்ணுக்கும் காதுக்கும் இயி விருத்தாக அமையும். தடிக்கி அடிப்படுவே பன லுட்பக்கினை நிப்பவர்களின் தடிக்கின் மாநிமாறி அடித்தும் ஆடுவார்கள். இயி, கோவசட்டம் போன்ற சூக நடனங்களில் வட்டமான அமைப்புமுறை அழகுக்காக வட்டு மன்றி, வரம்பிக்கலாயக் எவ்வளவுபேர் பங்கெற்க வந்தாணும் அவர்களுக் குத் தடையின்றி இடக்கத்து விசித்து கொடுப்பதற்காகவே திட்டமிட்டு வகுக்கப்பட்டது³ என்ற கருத்தும் தொக்கத்தக்கது.

2. 1

பாடலுக்கும், மத்தள தானத்துக்கும் இவையாகக் காணெடுத்த விடுத்த மேலும் கிறும், பக்கக்களிலும் சரித்தும், வரித்தும், துள்ளியும், குனித்தும் குத்தியும், குத்தித்தும், பாடித்தும் அநிதயம் டிரித்தும் ஆடுவர்.⁴ ஆடுவோ ருக்கு தடுவே மத்தளம் அடிக்கும் 'அண்ணலியார்' நிப்பார். மேலகின் ஓரத்தினே பாட்டுக் கொப்பியுடன் பாடுவார் ஒருவரும், சக்கர் அடித்துத் தாளம் போடுவார் ஒருவரும் காணப்படுவர்.

ஆடல் தொடக்க முறக், அண்ணலியார் விருத்தம் பாடி இற தியானம் செய்வார். தொடர்ந்து பாட்டுப்படுத்தக்காரரும் இறதியாக விருத்தம் பாடுவர். பின்னர் பின்னையார் வசத்தனுடன் வசத்தன் ஆடல் ஆரம்பிக்கும். வசத்தன் கூத்தின் முதற்கட்டமாக 'வசத்தராசன்' கட்டியக் காரண விசித்து வசத்தன் ஆடுவேவரை அறமுத்தளரும்படியாகக் கூறும் ஓர் ஆடல்முறை இடம்பெறவது வழக்கம். அதன் பின்பு அண்ணலியார் பின்வரும் விருத்தத்தைப் பாடுவார்.

"செல்லியில் தலைபா வையத்துத் தெரிவுற கவசம் பூண்டு
மன்னிய கழல் சதங்கை வயக்கிடத் திவக மிட்டுத்
துண்ணுமார் பினிற் பதக்கம் துயக்கிட இவங்கு ரீர்த்தி
வகன்னமாய் வசத்தனுட வாயிப் வருகின்றே"⁵

இப்பாடலில் குறிப்பிட்டவாறு ஆடை அலங்காரங்களும் ஆட்டக்காரர் மேடையே நோன்றுவர். அதனைத் தொடர்ந்து பிச்சையார் வந்ததை இடம்பெறும். முதலில் அண்ணலியார் பிச்சையார் வந்ததனுக்குரிய தருவைய் பாடி மத்தளத்தை அடிப்பார்.

“தெத்தின தினைத் - தினனை தினைத்
தனை தனைத் - தனானு”

என்ற தருப்பாடலைத் தொடர்ந்து, பாட்டுக்காரர் பிச்சையார் வந்ததை பாட்டைய் பாடுவார்.

(உ + ம்) “சித்தூ முன்னே வந்தாய் சரணம்
சீகுல வொற்றை மருப்பாய் சரணம்”¹²

இவ்வாறு தருவும் பாடலுமாகப் பாடக்கண் பாடப்பட மத்தள தாள ஒசைக்கு ஏற்ப ஆட்டக்காரர் தடிசனை அடித்து ஓசை எழும்பி இடம் வலமாக மாறினாறி ஆடிவருவர். இவ்வாட்ட முகநலியும் முக்கியமாகக் கவனிக்கும்படி யது என்னவெனில் ஆடுவோர் பாடுவதற்குரிய சம்பந்தமும், வந்ததைக் கூற்றில் சேக்கு மேற்பட்ட ஆடக் வகைகளை நீண்ட நேரம் ஆடவேண்டியிருப்பதானும், உடல் வகுத்தல் பாய்த்தும் குறித்தும், குத்தியும், வந்ததும் ஆடவேண்டியிருப்பதானும், களைத்துவிடாது இருப்ப தற்காக ஆடுவோர் பாடுவது வழக்கென்கிடை. ஆயினும் பாட்டிலும் தருவைய் தாம் ஆடுப்போது மனத்தே பாடிவண்ணம் ஆடுவதே அவர்கள் இயல்பாகும். முதல்து வந்ததன், உவரய் குயில் வந்ததன் முதலிய ஆட்டக் களைப்போது சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப ஆட்டக்காரர் வாவரும் ஒருமித்துச் சில ஒசைகளை எழும்புதலையும் அவதானிக்கவராம்.

2.2 ஆடை அலங்காரம்

இக்கூற்றில் ஆடை, அலங்காரங்களும் முதன்மை பெறுகின்றன. தலைமீது தடித்த காசிற அட்டையாற் செய்யப்பட்ட ‘பூழடி’ அணிந் திருப்பார்கள். பாய்த்தும், துள்ளியும், குனித்தும், குத்தியும் ஆடவேண்டி யிருப்பதாக சீகுலையோன்று ஒரே தன்மைத்தான வர்ணக் கட்டைக் காற்சட்டையும், இதுக்கமத்த நெவக்கியும் அணிதல் மரபு. இவை அலங்காரப்பாடுடைவனவாகக் கவர்த்தியாக இருக்கும். வளர்த்தேரார் ஆடுப்போது வேட்டியும் ஒழு நீளச்சட்டையம் அணித்திருப்பார். கைநீர் பீடித்திருக்கும் போக்களுக்குச் செத்திறம் பூசியபட்டிக்கும், அவற்றில் ‘வேண்டலம்’ எனப்படும் சணக்கை கைய்பீடிக்கு அணித்தாகப் பொருத் தப்பட்டிக்கும். தடிசனைத் தட்டும்போது அவை தட்டலுக்கும் தாளத் திற்குமேற்பக் ‘கலீக்கலீர்’ என ஒலிக்கும். காலீந் பாரமத்த ஓசையில்க் சதன்னை கட்டிக்கொள்வார்.

2.3 அரங்கேற்றம்

தொடர்ச்சியாக ஓன்று அல்லது தாள்கு மாறக்கண் வந்ததன் கூற்றுப் பழுவிய பிச்சைர், அதனை அரங்கேற்றமும் வைபவம் மிகச் சிறப்பாக நடை பெறும். அன்று முதன்முதலாக ஆட்டக்காரர் அலங்கார ஆடை அணி

கவன்கூட்டல் வேண்ட ஏறாவூர், வழக்கப்போல ஊர் மக்கள் அனைவருக்கும் "வைத்தலை வைத்தல்" என்ற மரபுரிதழை அழைப்புக் கொடுக்கப்படும். கத்த அடுக்கையும்¹² அணிகலிக்கப்பட்டிருக்கும். சம்பிரதாய பூர்வமாக அரங்கேற்றம் தொடங்கி ஆட்கள் இடம்பெறும். உத்தூர் - உறவினர், தம்பரிகள் தமது பாராட்டைத் தெரிவிக்கிறார்களாக கத்தாடுவோர், அண்ணாவிளர் ஆடுவோருக்கும் புதுர் என்னை கொண்டு இடம்பிசிக் கட்டி விடுவர்.¹⁴ இதுவே மரபுரிதழை பரிசீலிப்பும் பாராட்டும் ஆறும். இதன் பின் அடுத்த நாட்களில் அகழறவிளர் தாம் விருப்பம் வீடுகளுக்குச் சென்று கத்த நிபந்தனாவதும், உறவினர் அவர்களைக் கௌரவிப்பதும் வழக்கமாகும்.¹⁵

3.0 தென்னிந்தியாவில் வசத்தன்

தமிழகத்தில் இதனைக் கோலாட்டம் என்றே வழங்குவர். அங்கு பெண்களை வலது வேறுபாடிக்களமாகக் கோலாட்டம் ஆடுகின்றனர். அதற்கான பாடக்கல் நாட்டார் பாடல் நடைகளை இரும்புறடல் மாத்திரைத்திவும் பாடப்படுகின்றன. "நாத்தினரை" எனப்படும் விழாக்காலத்திலும் அங்கு வசத்தன் ஆடப்படுகின்றது. "நாத்தினரை" விழாக்காலத்திற்குப் பாடப் பெறும் பாடக்கல் பெரும்பாலும் ஸ்ரீசிறுஷணனைப் பத்தியவனவையே இருக்கும். பெண்களை மாதத்தி வேண்டித் திருநாவது. மொர் திருநாவது முதலான சிறுஷணனுடைய விளக்க செய்க்களைப் பத்தியிப் போய்க்கொய்துடன் அவர்கள் குறை கூறவது போன்ற பாணிக் ஆட்டம் மிக அழகாக இருக்கும். சில சமயங்களிற் கைதமொடும் பாடக்களும் பாடப்படுவதண்டு. கிரீர்கள், தெய்வக்கல், ஞானிகள் ஆடுவோரைப் பத்திய கோலாட்டம் பாடக்களமுமாக.¹⁶ "திருச்சிவிக் ஆண்கல் கோலாட்டம் அரும் 'வைத்தலை' என்ற வகையுமுண்டு."¹⁷ இதனைப் பெண்கள் ஆடும்போது 'கோலாட்டம்' என்றும், ஆண்கள் ஆடும்போது 'வைத்தலை' என்றும் கூறும் மரபு நோக்கத்தக்கது.¹⁸ மட்டக்களப்பிக் ஆண்கள் ஆடும் வசத்தன் கத்திற்கும் திருச்சிவிக் ஆண்கள் பங்குபற்றும் வைத்தலைக்கும் உள்ள தொடர்புகள் ஆராயப்பட வேண்டியவனவாகும்.

'கவிமல்' எனக் கூறப்படும் கவினடியம் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிற் காணப்படுகின்றது. இது ஓரடி நீளமுள்ள கோக்களைக் கவிமல் வைத்துக்கொண்டு ஆண்கள் கட்டடமாக நின்று ஆடுகின்ற ஒருவகைக் கோலாட்டமே ஆகும். அறுவடை, உழவு சம்பந்தமான நிபந்தனைகள், சரித்திரம், இடுகாசங்கலிவிருந்து எடுக்கப்பட்ட துணுக்குகள் ஆகியவை பாடக்களுக்குக் கருத்தாக அமைகின்றன.¹⁹ அங்கே ஆடப்படும் ஆடல் முறைகளும், பாடற்பொருள் மரபுகளும் மட்டக்களப்பு வசத்தன் கத்தடனும், வசத்தன் பாடல் பொருள் மரபுடனும் ஒத்தக் காணப்படுகின்றன.

ஆத்திரப் பிரதேசத்துக் கிராமிய நடனங்களில் ஒன்றாகக் கோலாட்டமும் வழங்கிவருள்ளது. கோலாட்டம் ஆத்திரதேசத்தின் மிகப் பழைய கவிவாகும். இதில் 30 அல்லது 40 ஆண்களும் பெண்களும் பங்கேற்ற ஒரேசமயத்திற் கோஷ்டியாக ஆடுவார்கள். அவர்களின் கைகளிற் சிவிய

கோவகர் இரத்தம், சுட்டாசுப் பாடிக்கொண்டும் அறந்தேய ஆடிச்
கொண்டும் தங்கள் கைகளிலுள்ள கோவகளைத் தட்டி ஆளுவார்கள்.²⁰

கேரள நாட்டில், 'கோவகி' என்ற பெயரில் வர்த்தன் வழங்குகின்றது.
கவளர் மரபின்களின் உத்தராரும் கேவிக்களும் திகைத்த பொழுது
முரக்கு கோவகியாகும். 8 அல்லது 10 பேர் கதிரை உடை அணிந்து
கைகளில் ஓரடி நீளமுள்ள கோவகளுடன் சுட்டாசை நின்று ஆளுவார்கள்.²¹

கவளட நாட்டிலும் வர்த்தன் ஆடலும் பாடலும் வழக்குமென்றால்,
தேதயுள்க, றாசன் மரவட்டங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் கோவாட்டம்
ஒரு தெய்வ பொழுதுபோக்கு. முறையிய இரவுகளிலும், புத்தாண்ட
விழா, அறுமடை விழா போன்ற விழாக்காலங்களிலும் பெண்களும் இத்
தகைய நடனங்களில் பங்குகொள்வீடுங்கள் எனக் கூறப்படுகிறது.²² இம்
வாழ்கத் தெய்வத்தொழுவின் பல மாநிலங்களிலும் இத்தடையும் வெவ்
வேறு பெயர்களில் வழங்கக் காணலாம்.

4.0 இலங்கையின் சிங்கள 'லீ - கோலி' நடனம்

இலங்கையின் வர்த்த சிங்கள தமிழ் மக்களின் கண்காணப் பிள்ளை
வானது ஒச்சுற ஒன்று தறுவியதாகும். தமிழ் மக்களிடத்தே வழங்கிச்
சென்ற வர்த்தன் ஆடலும் பாடலும் சிங்கள மக்களிடமும் அழகிலின்று
பறு இவ்வடிப்படையில் ஆராயப்படுகின்றது ஒரு சிலகாலமாகும். கோவாட்
டம் சிங்கள மொழியில் 'லீ - கோலி' என வழங்குகிறது. (லீ - கோல்;
கோலி - விளையாட்டு) சிங்கள மக்கள் இத்தடனத்தைப் பத்தியுடன் ஆடு
கின்றனர். அவர்களது 'லீ - கோலி' பாடல்களும் பத்தியுணர்வுடையன
வாகவே உள்ளன. 'புத்தபெருமானையும், தர்மம், சங்கம் என்பனவற்றை
யும் மூன்றைய வழிபட்டு, பூமிநில அடி எடுத்தாட பூமித்தாயிடம் அறுமதி
பெற்று 'லீ - கோலி' நடனம்' ஆடத் தொடங்குகைச் சுவர்களது மரபாகும்.²³

இத்துக்கள் பிச்சியவார், அம்மன், முருகன் முதலிய தெய்வங்களின்
ஒளித்துத்தி அருள்வேண்டிப் பாடி ஆடும் வர்த்தன் கூற்றைப் போல்தே
சிங்கள மக்களது லீ - கோலி ஆடலும் பாடலும் அன் வ ர் து ள் ள ன்.
உதாரணமாக,

'அம்மமமென் றும்மை வகுச்சினை செய்பும்
அடியரைக் காத்தறவி - என்றும்
கம்பிகு பாற தரிசின தத்தே
புதவி புரிய மம்மா"²⁴

என்று அம்மனை வேண்டிப்பாடும் வர்த்தன் பாடலை ஒத்த பாடல்கள்
சிங்கள லீ - கோலி பாடல்களின் வருவரை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.²⁵ வர்த
தன் பாடல்களைப் போல்தே சிங்கள லீ - கோலி பாடல்களிலும் தெய்
வமர்ச்சு காணப்படுவது மட்டுமன்றி, லீ - கோலி - ஆடல், பாடல் ஆகியவற்றின்
தோற்றத்திற்கும் தெய்வத்தன்மை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.²⁶ சிங்கள மக்க
ளின் லீ - கோலியப் பாடல்கள், தமிழ் வர்த்தன் பாடற்பொருள் மரபோடு

பெரிதும் ஒத்துக் காணப்படுவதாகும். அவற்றின் பயன்பாடும் ஒரே தன்மை வாய்ந்ததாகவே தடைமுறைகளினால் தான். இவை மத்திய மூலியை ஆர்வீத சமூக களஞ்சாரப் பின்னணியில் பன உண்மைகள் வெளிப்படும் சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன.

5.0 இன்னமிய பொய்ச்விடி சூடனம்

சமுத்திர சிதம்பாக மட்டக்களப்பில் வாழ் இன்னமிய மக்களது களஞ்சார வாழ்க்கையானது இந்துக்களது வாழ்க்கை முறை கருவிகள் பெரிதும் ஒத்துக் காணப்படுவதாகும். இப்பின்மை நாட்டார் கலைகளும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. வாத்தன் ஆடனம் பாடனம் இன்னமிய மக்களது வாழ்க்கை முறையினும் இடம்பெறும் ஒரு முக்கிய கலை சிதம்பாக அப்பிரதேசத்திற்கு கருவியாகிறது.

கலை, நீர்கொழும்பு, வாத்தறை, மன்னார், புத்தனம் முதலான களஞ்சாரப்பகுதி முள்ளிமீனிடம் இன்னமிய மக்களது வாழ்க்கையினும், மிகக் கிணங்க முள்ளிமீனிடமேயுள்ள 'அடிமுறை' சிதத்தது. இன்னமிய வாத்தன் ஆடனமும் பாடனமும் முறையே 'பொய்ச்விடி', 'பொய்ச்விடி பாடல்கள்' எனவும், 'கல்கம்பு', 'கல்கம்பு பாடல்கள்' எனவும் கூறுவர். தடுத்தர வயதுடைய ஆண்கள் மட்டுமே இதில் பங்குகொள்வர். ஆடல் முறையியே தமிழ் மக்களது வாத்தன் ஆடல் போன்றே பொய்ச்விடி அமைந்துள்ளது. ஆயினும் இவர்களது ஆடல் முறையில் காணப்படும் துணுக்கங்களையும், தடிவை அடிக்கும் துப்பாத்தையும் விடத்து பாறாட்டு தம் தரும். இவர்களால் ஆடப்படும் 'பின்னம் அடி' (பின்னம் கோண்ட முறை) மிக துப்பம் வாய்ந்தது. இவர்கள் ஆடும்போது அண்ணலிய குடல் சேர்த்து தாலும் பாடல்களைப் பாடிய வண்ணம் ஆடும் முறையானது தமிழ் வாத்தன் கூற்று முறையினின்றும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

இவர்களது பொய்ச்விடி பாடல்களினே தமிழ் நாட்டின் கிராம வாழ்வு அல்லது அற்புதங்கள் என்பன பாடப்பட்டுள்ளன. அது மட்டும்கூடாது, அப்பிரதேச நாடகம், அப்பிரதேச நாடகம் ஆகியவற்றில் மிக பகுதியினையும் பொய்ச்விடி பாடல்களால் பாடுவர். சமூகக் கதைகள் சமூக சிதம்பாக என்பனவும் பாடல்களின் பொருள்களாக அமைத்தும் காணப்படும். இன்னமியவரது பொய்ச்விடி பாடல்களுக்கும், தமிழ்நாடு வாத்தன் பாடல்களுக்கும் முக்கிய வேறுபாடுகள் உள்ளவெனில், வாத்தன் கூற்றுப் பாடல்களில் மரபுநீதியான பழைய விடயங்களே பொருள்வரமாக அமைத்திருக்கும். ஆனால் பொய்ச்விடி பாடல்களில் புதுப்புது விடயங்களும் பொருளாக அமைத்து விடுகின்றன.

மட்டக்களப்பினே இன்னமிய மக்களது மக்களவரமான பெருநாட்களில் இப் பொய்ச்விடி ஆட்டத்தின் பயன்பாட்டைக் காணலாம். திருமணத்திடு, பட்டைக் கலியாணம் துச்சம், மேசர் முதலான பரிசீலனத்திடு தொழிலாளர் தாம் அத்துமுறையில் தகுதி பெற்றுச் சைத்தொழில் ஆரம்பியவர்க்கு தாக்கோளாக நடத்தப்படும் விழா பட்டைக் கலியாணம் எனப்படும். பட்டை > பட்டை, பெருமை, தகுதி, தகுதி பாராட்டுவிழா என்ற பொருள்

நோக்கப்பாறு.) கைமாற்றுக் கமிஷனாரீடு, ஊர்வலங்கள், நாட்டார் கலை விழாக்கள், பெருநாட் காலங்கள் ஆகிய சந்தர்ப்பங்களிலே போல் வாய் பாடல்களைய் பாடி ஆடி சென்றுவரின், இப்பிரதேசத்திற் போட்டி அடிப்படையில் இக்கலை இன்னமிய மக்களால் வளர்க்கப்பட்டு வருவதும் சற்று குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களது ஆடல் முறைகளும் பாடல் வகை களும் தனியே விவரமாக ஆராயப்படவேண்டியவையாகும்.

6.0 வட இயற்கையிற் கோணட்டம்

இயற்கையின் வடமால் வாழ்மரணம் பிரதேசத்திற் குறிப்பாகக் கட்டுகை. குருப்பரிட்டிற் பகுதிகளிலும், வன்னிப் பிரதேசத்திலும் இக்கலை கோணட்டம்சைத்தன் என்ற பெயரில் வழங்கியுள்ளது. வன்னிப்பகுதியிற் சமூக நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடையதாகவும் கோணட்டக்கலை பயன் பட்டு வருகின்றது. ஆனால் வாழ்மரணத்திற் கட்டுவன் பகுதியிற் பிர பத்திர கவையி கோவிலிற் சைத்தன் ஆடப்படுகிறது. அங்கு பிரபத்திர கவையி சேரிற் பாடப்பட்ட சைத்தன் பாடல்களே சைத்தன் ஆட்டத்தின் போலும் பாடப்படுகின்றன.

குருப்பரிட்டி, கட்டுவன் ஆகிய பகுதியிற் கோணட்டக்கலை தன்கு வளர்ச்சிபெற்றிருக்கின்றது. இங்கு சிலரை கோணட்டம் என்ற நுட்பம் மிக்க கோணட்ட வகையும் இறம்புற்றுக் காணப்படுகிறது. இப்பின்னல் கோணட்டம் வழிமீப் பேராசிரியர் க. வித்தியானத்தன் கருவது சற்றுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

“இருபத்து நான்கு வருஷங்கள் நீட்டப்பட்ட கொடிசை கட்டி ஆறும் முறை அற்புதமானது. கொடிசை அளரப்பின் உயரத் திற்குக் கட்டப்பட்டிருக்கும். இதில் பன்னிருவர் பங்குபற்றுவர். மூன்றாமே கோண்ட நான்கு பரிவீரராய் நான்கு திசைகளிலும் நின்று கோணட்டம் அடிப்பர். தானையத்திற் ஆடுவர். குரும் போது கவித்தியே உதி, கட்டை, சங்கி, துளாக்கொடி, அரை நான்கவிது என்பன போன்று பின்னப்படும் வித்தத்திற் கோணட்டம் அடையவும், பின்னர் பின்னம் குண்க்கப்படும். மத்தனம் சங்கி ஷடர் இய்காட்டம் தடைபெறும்.”²⁷

7.0 வாத்தன் கூற்றுப் பாடல்கள்

சுறத்திலே நாட்டார் இயக்கியத்தின் பயன்பாட்டினையும் நாட்டார் கலைகளின் நிலைபெற்றிலையும் பேசினும் பேசினும் பாதுகாத்துவருவது மட்ட க்களையிப் பிரதேசமாகும். அப்பிரதேச மக்களது தானாந்த வாழ்க்கை நெறியிலே நாட்டார் பாடல்கள் பேசினும் பயன் பாடு டையன வாகக் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் விவசாயத்தையே பிரதான தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்வதால் தமக்குக் கிடைக்கும் சூழல் காலங்களிற் நாட்டார் கலைகளிற் கவனம் செலுத்தி அவற்றைப் பேசினும் பாதுகாத்து வந்துள் ளனர். பாரதம், இராமாயணம், புராணம் ஆகியவற்றின் கதைகளையும் தமது தொழிற் முறைகள், வழிபடு நெய் வகைகளை யும் பொருளாகக்

கொண்ட வசதிக் கூற்று தாட்டுக் கூற்று ஆகிய ரொயினக் கூற்றுக்கள் தடாத்திக் தமது கணாசார வரலாற்றை வளம்படுத்தி வரலாறில்க். குறிப் பாச வசத்தக் கூற்றுப்பாடல்கள் ஸட்டக்கணப்புப் பிரதேசத்தின்க் வளம், அப்பிரதேச மக்களின்க் தொழிக் முறைகள், குவாஜாபுகம், காந்க்கை நிலி கள், வழிபாட்டு முறைகள், கணாசாரப் பிள்ளைகள ஆடுவனயற்கறற்பாட்டு டுடய் பொருளாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டிருக்கா.

7. 1

தலைமுறை தலைமுறைவரை ஸாப்பொழி மரபின்க் வழக்கெனும் வசத்தக் கூற்றுப் பாடல்கள் அறித்தொழிக்கு போகாமற் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவர்களுக் கோரித்து 1910 இல் தி. சதாநிய ஸுயர் ஸுயர்க் 'ஸட்டக்கணப்பு வசத்தக் கவித்திராட்டு' என்றும் ஒரு தொகுப்பு ஸுயர் வெளியிட்டார். இக் குறியீடுகள்க் இப்பொது கெடப்பதரிதாவுக்கவன. இத்தொகுப்பின்க் இடம் பெறுத எத்தனையோ வசத்தக் பாடல்கள் ஓட்டினும் ஸாப்பின்க் இம் அறுதப்பட்டது. ரொயின்க் தோறும் கீடுகளின்க் முடக்கிக் கிடக்கின்க் தா. இவற்றை ஸக்காப் உரிய முறைவீற் கோரித்து வெளியிட. வேண்டி யது கீச அவரியமான முறற்கடவையாகும்.

7. 2

நாட்டின்க் பாடல்களை இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்த ஆராய வளம். ஸாப்பின்க்கணம் அறுவும் கல்வாமலை உணர்ச்சிப் பெருக்கின்க் வளப்பட்டு, ஆக்கப்பட்ட உணர்ச்சிப் பாடல்கள் ஒருவகை. இவள பாசர மக்களாலே ஆக்கப்பட்டு அவர்களாக் வழக்கம் பெறுவன. இரண்டாப் வளம்பு பாடல்கள் கக்கி அறிவுடைவ ரொயின்க் புலவர்களாக் மக்கள் நடைவிக் ஆக்கப்பட்டு ரொயின்க் மக்கள் கத்தின்க் வழக்கப்பெற்றுள்ள பாடல்களாகும். இப்பிரிவின்க் கோத்தனயை நாட்டுக் கூற்றுப் பாடல்கள், வசத்தக் கூற்றுப் பாடல்கள், பள்ளும் பாடல்கள், ஸாப்பின்க் சித்துப் பாடல் முதலியனவாகும். பாட்டுசுத்திழம் அற்பகொற்ப இலக்கணம் பவீற்றியும் உள்ள குட்டியுப் புலவர்க்க் பசர் காவத்திற்குக் காவம் ரொயின்க்கின்கே தோன்றித்த தம் உன்னத்து உணர்ச்சி வாயினாகத் தாம் கண்ட காட்டுகலியும் கண்ண பரம்பராதாச வழக்கும் ஸர் வரலாறுகளையும் மக்களின்க் வீரப்பிரதாபங்களையும் காதக் சிவந்தி கலியும் அழர்வ சலபவங்களையும் புராண இடுகாசப் பொருள்களையும் தாட்டு மக்கள் மணனம் பன்னிப் பாடவும் ஆடவும் கூடிய பாடல்களாக இவற்றியீடுக்கின்றனர்.²⁸ இப்பவகையி்க் ஆக்கம் பெற்றாளயே வசத்தக் கூற்றுப் பாடல்களாகும்.

7. 3

வசத்தக் கூற்றின்கே தருவும் பாடலும் சரிசனனாகப் பவப்பட்டுத் தன்மை யின. ஒய்வொரு வகை ஆட்டத்திற்கும் அதற்குரிய சத்தத்தைக் குறிக்கும் 'தரு' என்பது முதன்மை பெறுகின்றது. அத்தக் தருவிக் ஒசை முறைப் படியே அதற்குரிய பாடல்கள் பாடப்படும். இப்பாடல்கள் தாவம், ஒசை

நடை, எதுவாக மோசைத் தொடை நாயுடைவனவாய் பகிடு, உவமை, தலை, வீரம் ஆகிய கவசங்கள் பொருத்தி அமைத்திருக்கும். பாடல்களை மணந்து செய்து வைத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இவை அத்தாதித் தொடைவீற் பாடப்பட்டுள்ளன.

7. 4

இவ்வாற்தன் பாடல்கள் எக்கவத்தில் யாராக இயற்றப்பட்டன எனக் கூறுதல் எளிதன்று. எனினும் அவற்றின் நடை, சொற்பிரயோகம் என்பனவற்றை நோக்க அவை மீடப்பெறவு காணத்தன் அதன் என்பது தெளிவாகும். நரேத்திரசிகங்கள் பற்று வரத்தன், இராசசிகங்கள் பற்று வரத்தன் என்பன இத்தகைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டன என்பது வெளிப்படும். ஏனையவும் காலத்துக்குக் காலம் மாறாதுப் ஆக்கப்பட்டிரு, பரம்பரை பாம்பரவாய் ஆய்காங்கே வழங்கி வந்தவை எனக் கொள்ள வாம். "வரத்தன் பாடல் பவனத்தையும் செய்த புலன்களில் இத்தாட்டுக் காரை நின்றையும் தம்பீறுவீதியும் சேர்த்தவர்கள் இருக்கலாம் என்றும் கூறப்படுகின்றது."²⁹

8. 6 வரந்தன் கூற்று வகைகள்

பல்வேறு ஆட்குறையினும் பாடல் வகைகளும் கொண்டனவாக ஆடப்பட்டுவரும் வரத்தன் கூற்றுக்களைய் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் காட்டலாம்.

- அ. வரத்தராகன் கொழு
- ஆ. வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய வரத்தன் கூற்றுக்கள்
- இ. வரனாறு சார்ந்த வரத்தன் கூற்றுக்கள்
- ஈ. தொழில்முறை சார்ந்த வரத்தன் கூற்றுக்கள்
- உ. நடைக்கலை சார்ந்த வரத்தன் கூற்றுக்கள்
- ஊ. கதைகளும் வரத்தன் கூற்றுக்கள்
- எ. விளையாட்டுச் சார்ந்த வரத்தன் கூற்றுக்கள்

விடினானத்த அடிகளால் இப்பாடல்களில் பொருள் மாறைய நோக்கி மறுதலிக்கத்துச் செய்துகள் கூறுவன, ஒழிந்து நியத்துச் செய்துகள் கூறுவன, நெய்தல் நீலத்தைச் சார்ந்தவை, பொதுவாய் வருவன எனப் பிரித்துக் கூறியுள்ளமையும் நோக்கற்பாவது.³⁰

8. 1 வரந்தராகன் கொழு

வரத்த காலத்தில் இடம்பெறும் கிண்கில் வரத்தன் கூற்று முதன்மை வரனது. அறுவடை ஓடித்து அதன் பயனை அனுபவிக்கும் காலமும் அதுவே. அத்துடன் இப்பிரதேசக் கிராமிய மக்களின் நிவமன விச சமுதாய அமைப்பில் நிலவுடையவனார் 'மொடிமார்' எனப் பெயர் பெறுவதும் அவர் பெறும் சூக முக்கியத்துவமும் அவ்விச கம்ப பட வேண் டிய வன. மொடிமார் ஒருவரின் ஓகைமைத்துவத்தின் ஏற்பாட்டிலேயே வரத்தன் ஆட்டம் பற்றா தும் அரங்கேற்றத்தும் நிகழ்தல் வழக்கமாகும். எனவே வரத்த

வசத்தின் 'இராசன்' என உருவகித்தும், அந்த உருவகத்தினுள்ளே யோடியாளரையும் உண்டாக்கி, அன்றே வேண்டுமோளுக்கு இணக்கி அவரை மகிழ்ச்சிக்கும்பொருட்டு வசத்தன் ஆடம்பரஞ்செய்தது என்ற பார்வையில் பாடி, ஆடம்பரம் வசத்தன் ஆட்டமே 'வசத்தராசன் கொறு' ஆட்டமாதும்.

கவித்துறையில் வேத்தியல், பொதுவியல் என்ற இரு பிரிவுகளைத் தமிழ்ப் பண்பாடு குறிப்பிடுகின்றது. வேத்தியல் கவி என்பது வேத்தணுக்கும் அவனைச் சூழ்க்கிடுக்கும் அரசவையினருக்கும் ஏற்றத்தொன்று நினைத்தப்படுவதாகும். பொதுவியல் கவி என்பது வேத்தியல் கவிவை எவ்வகையில் சூழ்ந்து மக்களிடையே பரப்பிய கவிவை என்ற தா. வானமாமலை குறிப்பிடுவார்.³¹ மாதவி ஆடிய இந்நிரலிதா ஆட்டக்கவி இத்தற்கு எடுத்தகாட்டாகக் காண்கின்றோம். அரசமேதாட்சிய கொண்ட கவிவர் வேத்தியலினும், பொதுவக்கப் சாட்சியுடைய கவிவர் பொதுவியலினும் வசத்தெண்ணப்படுமும், சிங்கள மக்களிடமுள்ள 'கோணம்', 'சொக்கல்' ஆகிய நடனங்கள் அரசவின் ஒன்றிணையில் நடாத்தப்படும் பாவனைகளேயே இராமகாவிய நடைபெறுகின்றன.³² 'கோணம்' நினைச்சிவீர பண்பைகொண்ட நினைவுகளைச் சித்திரிக்கவும் நடனங்கள் இடம்பெறும். அதுபோலன்றே 'வசத்தன்' நினைச்சிவீரனும் அறுபதிற்கும் மேற்பட்ட நினைவுகளை அகவையெய்திகையிற் பாவனை புரிந்துகொள்ளும் வசத்தன் ஆட்டங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அன்றியும் வசத்தன் கூத்திசிடம்பெறும் 'வசத்தராசன் கொறு' நடனத்தை நோக்க, அதன் பார்வையாளராவிய அரசனும்புத்தரத்திருப்பிப்படுத்தும் நோக்குடனேயே வசத்தன் கூத்து நினைச்சிவைய நடாத்தினாரோ வசத் நோக்குமிதது. இவ்வகைவீர சிங்களவையிற் சொக்கல், கோணம் ஆகிய நடனங்களும் தமிழரின் வசத்தன் கூத்தும் வேத்தியலுக்குரிய பாவனைவியல் நடாத்தப்படுகலை நோக்கும்போது, தொடக்க காலத்திலே இந்த நடனங்கள் பொதுவியலுக்குரியவனவாக வறங்கிப் பின்னர் அரசாக்கிய கீரப்பார்வத்தின் விளைவாக வேத்தியல் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதும், பிற்புற நாளில் வேத்தர் உதவியையும் பராமரிப்பையும் இந்த இந்த நடனங்கள் மீண்டும் பொதுவியல் நிலைக்குத் தள்ளப்பட வாயின என்று கருதவும் இடமெற்படுகின்றது.

8.2 வழிபாட்டுத் தொடர்புடைய வசத்தன்

பூர்வீக கால மாத்திரிகச் சடங்குகளின் இயல்முறைகளைச் சடங்குவிதமான கிராமிய நடனங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக்கவேண்டும். உணவு தேடலும் இனப்பெருக்கமுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வளர்ந்த பூர்வீக மனிதர்கள் அவற்றைத் தங்கு மேற்பட்ட தெய்வீக ஆத்திரினுளேயே பெற்றுக்கொண்டதாகக் கருதினர். அம்மக்கள் அத்தெய்வீகச் சத்திரவத்தம் வசமாக்கிப் பயன்பெற முற்பட்ட முயற்சிகளை வசம்ச் சடங்குகளாயின.³³ அச்சடங்குகள் நடைமுறைகள், அங்கு நினைத்தப்பட்ட உரையாடல்கள், பாடல்கள் என்பன ஒன்றிணைந்து காலகாலவீர சமய நடனங்களாகவும், சமய நாடகங்களாகவும் உருப்பெறலாயின. இப்பின்னணியில் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகவுள்ள வசத்தன் கூத்தும் நோக்கப்பட்ட வேண்டியதாகும். வசம் வேண்டி நடாத்தும் இக்கூத்திற் தொடக்கத்திற் பின்னாலானரத் தொடரும் நடனமாக, பின்னையார் வசத்தன் ஆடப்படுகின்றது.

யின்னைவாள் துடிப்புடன் எக்கருவக்கிணையும் தொடங்குவதே கிராமிய மக்களின் வழக்கமாகும். அங்ஙனமேயில் வசத்தன் ஆடத் தொடங்கும்போது முதலாவதாகப் யின்னைவரைத் துடிப்பாடும் யின்னைவாள் வசத்தனை ஆளுவர். இவை தொத்திரப் பாடல்களைக் கொண்டனவாக அமைந்திருக்கும். ஏனைய வசத்தன் பாடல்களிலும் முதற் பாடனாகப் யின்னைவாள் துடிப்பாடவே அம்மறு ஏனைய தெய்வக்களைப் பற்றிய துடிப்பாடல்களை அமைத்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு உதாரணமாகக் குறித்தி வசத்தனின் முதலில் வரும் பாடலைக் குறிப்பிட வரம்.

“முத்தி முத்திவளைத் தொழுமேன்
முருகன் சேரேதரவே
முத்தனைதோள் இருமுருகா
முருகி வரணமே.” (தி. சதாசிய சூயர், 1940, ப. 80)

இங்ஙனது தொத்திரப்பானியின் அமைத்துள்ள வசத்தன் பாடல்களின் மூலம் இப்பிரதேச மக்களது வழிபாடு தெய்வங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பனவும் அறியப்படுகின்றன.

வசத்தன் ஆடலும் பாடலும் கண்ணி வழிபாட்டுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. மதுரைகய எரித்துக் கொண்டுவளி சேரிய ஆயர் சேரியை அடைத்த கண்ணகிக்கு இடைபர் மணர் செய்த குளிர்ச்சி விழா ஒருபாலாக, இடைபர் குகை சிறுமர்களும் சில விளைபாட்டுக்களைக் கண்ணகியின் முகவிரியியே அவளது கோபத்தளித்து உள்வருவிருமாறு செய்தனரென்றும், அவற்றுள் கொம்புவிளை பாட்டும், வசத்தனுடனும் குறிப்பிடத்தக்கவை என்றும் கூறப்படுகின்றது.²⁴

மட்டக்களப்புக் கிராமிய மக்களிட் பெரும்பான்மையாரோராத் பவ பக்திபுடன் கண்ணகி வழிபாடு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. கண்ணகி அம்மலின் தொற்ற வரவாறு வசத்தன் பாடல்களினே கூறப்பட்டுள்ளது. நாட்டார் இயக்கியப் பானியிற் கண்ணகியின் தொற்றம் பற்றிச் சிலப்படு காரக் கதைக்கு முரணான வகையிற் வசத்தன் பாடல் அமைத்துள்ளது. இந்நவலின் தெற்றிக் கண் பொறி மாக்கலியாமி, ஆம்மாக்கலியிடுத்தே கண்ணகி அவதாரமாகிள்ளார் என வசத்தன் பாடல் கண்ணகியின் தொற்றத் திற்குத் தெய்வீகத்தன்மை கொடுக்கின்றது. மட்டக்களப்பினே வழங்கும் கண்ணகி பற்றிய ஏனைய நாட்டார் இயக்கியங்களும் இத்த அடிப்படையி னேயே அமைந்துள்ளன.

மாநகி கோவலன் தொடர்புகள் 'மாநகி நடனம்' என்ற பகுதியினே கூறப்படுகின்றன. கோவலனை மாநகி தன் நடனத்தாக் எவ்வாறு கவர்ந்தாள் என்பதை மிகச் சுவைபட வருணிக்கின்றது ஒரு பாடல்.

நகு: "தானுனைதன தானுனை
தான தந்தன தந்தனத் தானுனை."

பாடல்: "கைகாட்டிக்கை கிரய நீட்டிக்
கண்காட்டித்தன் முகிகாட்டி

மெய்ப்புறக்காட்டிக் கோவையுரை
மெத்தவும் ஆவணையப் பூட்டினனே."'
(சதாசிவ ஐயர், 1940, ப. 44)

8.3 வரலாற்றுப் பின்னணி கூறும் வசந்தன்

வரலாற்றுக் செய்திகளைக் கொண்டுவந்த வசந்தன் பாடக்கவி விடுத்து கவாசர வரலாற்றுக் காவலர் சில புலப்படுகின்றன. 'மட்டக் களப்புத் தமிழகத்தாரது வசத்தரூடக், நாட்டுக்கித்து குதணாவை காவத்தோளும் சிங்கை மன்னர்கள் கண்டுகிற் நடத்திவந்த பெரிய விழாக்களை ஆறும், பவணம் களப்புச் சிறப்பித்துள்ளவைகளுக்கி சான்றவைகள். சிங்கை மன்னர் சிவர் ஆக்கலை ஆடக்கலைக் காணு வதற்குத் தாமே மட்டக்களப்பிற்று தெரிவ் வந்து சென்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இங்கு வழங்கும் வசந்தன் பாடல்கள் சிலவற்றும் அறிப்பப்படுகின்றன.' கண்டிச் சிங்கை மன்னர்கள் மட்டக்களப்பிப்புச் செய்து ஆண்ட காவப்படுகிற அளர்கள் தமிழ் மக்களையும் சமயமாகப் பெயர் ஆகித்து வந்தமையாக் தமிழ்க் கவிஞர்கள் அவர்களைப் பற்றாட்டி வசந்தன் பாடக்கவிற் பாட வாயினர் எனக் கொண்டுவரம்.

8.4 இடுகாசத் தொடர்புடைய வசந்தன்

கதை கேட்பது என்பது பாவர மக்களுக்குக் வசதெரிந்த ஒரு கவி, பாசத. இராவணனக் கதைகொன்றும் சில ஆயிரோடு விடுப்பீக் கேட்பார்கள். இதனை அடிநாதமனக் கொண்டே இராவணனக் கதையிற் வரும் அனுமான். இத்திரித்து, அக்கதன் என்ற கதாபாத்திரங்களுடன் தொடர்புடைய விடயங்களை வசந்தன் பாடக்கவிற் அமைத்துப் பாடி புள்ளனர். வாலிபின் மரணம் அக்கதனை இராவணனிடம் சமாதானத் தூதுவனாக அனுப்பி வைக்கிறார் இராமன். இராவணன் சமயக்குச் சென்ற அக்கதனுக்கும் இராவணனுக்கும் தடைபெற்ற வரக்கு வர தக்ககளை அக்கதன் வசந்தன் பாடக்கவிற் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாகச் சில பாடக்கலை தொக்கவரம்.

அக்கதன்: "தாயான சைதயாரைத் - திருடின
தாயேந் கேளுமடா
வசதிசுடிப்பனடா - மடுகெட்ட
காடப்பயலே போடா"

இராவணன்: "மாடனென ஏகென்றும் - உளக்கு
வசத்தவத் தத்தவனார்
ஏடவிழ் பூக்கழலார் - சாணியை
என்வசமாக்கிக் கொண்டேன்"

அக்கதன்: "உன்வசமாக மாட்டான் - தொதேவி
உன்குடிக்கோர் தெகுப்பு
அன்னவன் தன்சிறையை - விடுகிற
அக்கத நித்திருவாய்" (சதாசிவ ஐயர், 1940, ப. 33)

3.4.1 அனுமான் வரந்தன்

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் அனுமான் வழியாகும் குறிப்பிடத்தக்க தரக உள்வது. குறிப்பாக, சாத்திரக்கலை வகையோரும் மாத்திரிகை கலைஞரும் இவ்வழியாட்டிவிடுவார்களையொழியாராவார். இன்னுஞ்சிலர் 'அனுமான் வானவம்' பெற்றவராகவும் காணப்படுவர். தேவகையாரும் கோவில்களில் உட்கரு நிலைப்போது அம்மன், வீரபத்திரர், அனுமான் முதலான தேவதைகளின் உருவெழும்பெற்றிராது ஆட்டம் தீசமுதல் இயல்பு. இவ்வகையில் அனுமான் உருவநம்பெற்றவன் தெய்வம் ஆடும்போது, கைகளைக் குரங்கு போன்று குரண்டிப்பிடித்தல், பாசித்தல், துள்ளல், அங்கிரேட்டைகள் புரிதல் முதலியவற்றைச் செய்வது வழக்கம். இவ்வாறே அனுமான் வரந்தன் ஆட்டக்காரரும் இத்தகு ஆக்க அபிதேயங்களைப் புரிந்து காட்டுதல் ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

3.5 தொழில்துறை வரந்தன்

நாட்டார் கலைகள் தொழில்களினோடு தொடர்பு கொண்டவை. நாட்டார் பாடல்களும் பிரசாரிய நடனங்களும் தொழில்புரி மாந்தரை மையமாகக் கொண்டே ஆக்கவும் செயல் தன்மையும் பெறுகின்றன. தொழில் புரி மக்களால் உழைப்பின்போதோ அல்லது அதன் பின்னரோ இக்கலைகள் அவர்களுக்குப் பயன்படும் தன்மையைக் கொண்ட முடிந்த அடுத்த மாநில்களில் இத்தகு கலைகள் அவர்களைக் திகழ்த்தப்படுதல் மரபாகும்.

வரந்தன் உத்திலே தம் தொழில்களற்ற சார்த்த நிலையகளை நினைத்தவன். அவ்வகையில் விவசாயத்தின் ஒவ்வொரு நிலையகையையும் சித்திபீடமும் வரந்தன் இப்பகுதியிலில் வழங்கிவைக்கின்றன.

தொழில் துறை வரந்தன் பாடல்களிலே மட்டக்களப்பு மக்களின் விவசாய முறைகளும், பல்வேறு வகைப்பட்ட தெல் வகைகளும், 'போடியார், முக்கிக்காரன்' முதலிய நிலமானிய சமுதாய அகையிடு முறைகளும் விவகிக்கப்பட்டுள்ளன. மட்டக்களப்பு மாரம்பரிய விவசாய முறையிற் பல்வேறுவிட்ட சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இவை பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இப்பாடல்களும் ஆதாரமாகின்றன. ஒரு மிதிக்கும் மாடுகளைச் சாங்கும்போது நித்திரை விசிய்புகலாகவும், களைப்பைப் போக்கவும், சம்பிரதாய அடிப்படையிலும் போசியப்பாட்டுப் பாடுவார்கள், இத்தகைய மரணபெயர்வால் விவகிக்குவன இப்பாடல்கள். உதாரணமாகச் சூடுபோடல் வரந்தனில் வரும் ஒரு பாடலை நோக்குக:

"குட்டைத்தக்கடா மாட்டை ஏத்தடா
 சோம்பல் தனத்தைத் துண்டடா
 மாட்டைப் பாட்டா மாட்டைச் - சாவடா
 வயாரானவர் அனைவரும்" (சதானிய டூர், 1940, ப. 71)

போடியார் வீட்டுக்கு முக்கிக்காரன் புதிர்கொண்டுபோகும் வழக்கம் இன்றும் இப்பிரதேசத்திலுள்ளது. போடியார் செய்த உதவிகளுக்குத், அவரது நிலத்தில் வேலைசெய்து பெற்ற ஊதியத்திற்கும் சம்மானமாக

இது நடைபெறுகிறது. வாகைக்குள், தவிர்ப்பாளர், தென் எல்லைவந்ததைக் காத்தடியிற் கட்டித் தொழிற் கமர்துகொண்டு செல்வது வழக்கம். இதன் வரும் வசத்தின் பாடல் கீழ்க்கண்டிருக்கிறது.

“முத்தட்டும் உலிக்காரன் ழுன்று வாகைக்குளையும்
முல்லைவயல் உலிக்காரன் ழுன்று தவிர்ப்பாளையும்
ஆக ஒரு காக்கொண்டு இரக்கியே மகனே
அவரெங்களுக்குச் செய்த பிரசன்னடைக் கேளும்.”³⁷

(சதாபை ழுயர், 1940, ப. 37 - 76)

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் அறுவடை நிகழும்போது, இத்தகு பாடல்களையே பாடுவதற்கென்று ஒரேயொரு தியரிப்பது வழக்கம். வயலின் எட்டு அகவது பத்துப்பேர் அரிவு போட்டுவர். அவர்களுக்குக் கீழ்ப்பு ஏற்படாமல் இருக்கவும் உற்சாகம் ஊட்டவும் இதைப் பின்னணி அமைத்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒருவர் மத்தளம் அடிக்க, இன்னொருவர் பல்லை வான இசைப் பாடல்களையே பாடுவர். உத்தும் பாடல்கள், வசத்தின் பாடல்கள், சித்தும் பாடல்கள் முக்கியமாக அங்கு பாடப்படுகின்றன.³⁸

இங்கு கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய அம்சம் என்னவென்ற பிராமிய நடனப் பாடல்கள் அவர்களுடைய தொழிற்சாலைப் பின்னணித் தயார்ப்பும் தன்மைபாடும். தொழிற்சாலைத் தொழிலிய பாடல்களுக்குக் கிடைக்கக் கொடுக்கப்பட்டு அவை நடனக்களித் தயார்ப்புற்றுப்பட்டு, மீண்டும் அம் பாடல்கள் தொழிற்சாலைத் தலை அங்கத்தினர் தயார்ப்புகின்ற ஒரு கழல் வட்டப் போக்கிலையும் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

வசத்தின் உத்தியே தொழிற்சாலைப்பட்ட நடனங்களுள் வயல்களையும் தொடர்புடைய நடனக்களித் தொக்குப்போது ழுயர்சைக் கருவா வழியாக (Fertility Cult) சித்தலைகள் இழையோடுவதைக் கவனிக்கலாம். ‘பயிர் வளர்த்தலை நடனமாக ஆடிக்காட்டுவதன் ழுவம் பயிலா வளர்த்தலை ழுடிவழியே நடனம் ஆடுவார்கள் தம்பினர். இதுதான் ழுராதன கர்வத்தின் மத்திரத்தின் அடிப்படைபாடும்’ என்சொர் தொழிலர்.³⁹ வசத்தின் உத்தியே வரும் வேளாண்மை வசத்தினும் இவ்வகையிற் பயிர் வளம் பெருகவேண்டும் என்ற அடிப்படக் குறிக்கொள் கொண்டதான அமைகிறது எனலாம்.

பயிர்வளம், அநிலரித்த விளைக்கல் என்ற அடிப்படையில் விவசாயிகள் தம் குலதெய்வத்தைப் பரவுவது வழக்கம். தாம் தொழிற்சாலைப்போது பாடும் பாடல்களிலும் இத்தகு வேண்டுகோள்கள் இடம்பெற்றிருக்கும்.⁴⁰ அதுபோலவே விவசாயிகள் தாம் ஆடிக்களிக்கும் வசத்தின் பாடல்களிலும் இத்தகு வளம் வேண்டிய பாடும் பாடல்கள் இடம்பெறுதல் தவிர்த்த முடியாததாகும். வேளாண்மைத் தொழிலுடன் தொடர்புடைய வசத்தின் பாடல்களிலே கட்டியிந்த துதிப்பதை இப்பின்னணியிலே தொக்குதல் போக்குத்தமாகின்றது. ழுட்டு வசத்தலிய இடம்பெறும் பாடல் இரண்டாகண்டு உதாரணத்துக்குக் காட்டுவோம்:

"தந்தியி தாயென வேயெங்கக் கண்ணகத்
தாயை வணங்கி ஏரெக்கோரும்
அந்நி சிறத்தனை ஆகி மூத்தனை
ஆரண நிகம்பணித் தெதுமியீர்"

"நித்தத் தநிங்னெ நித்தியி தாதெ
நித்தியி தாயென வேயித்தத்
கொத்த சிறத்த மூய்க்கட வாரொடு
கடி நடம்பி வேயமிற்றது." (சதாபெ ஸூயர், 1946, ப. 73)

8.6 நுகைக்கவை வசத்தன்

வசத்தன் கூத்து பாசியவர்களுக்கு நுகைக்கவை ஏற்படக்கூடிய வகையில் ஆடம்பரமானவையே மூன்றடி வசத்தன், செகஸ்பிள்ளை வசத்தன் என்பன. தன் துணையிடும் கோங்கும்போய்க் கவிமரங்கலிற் களி பறித்து உண்ண ஏறிய ஒருவன் மூய்த்தெழும்புகம் குழ்த்து கடிக்க. அதனுள் அவன் மட்ட வேதனைவை நுகைக்கவை தெராதம் பரடி ஆடுவதே மூன்றடி வசத்தன். உதாரணமாக ஒரு பாடலைக் கவைக்கலாம்.

தரு: தனத்தனம் - தனதானு - தன
தானதனான - தானீன தானு - தனம்)

"பத்தியெழுத்திடு பரியான - தானும்
பாணியேறிய பறங்கொய்யப் போனோர்
தொத்தியே வருகுது மூயிது - னர்
துடைவைத் துறையடி தெராக நன்வாரே."

(சதாபெ ஸூயர், 1946, ப. 97)

மட்டக்களப்பு மக்களது பழைய ஆடைஅளவிகள், இன்றைக் கவி
மூன்றடி கூத்து மூன்றடி என்பன பற்றி அறிவதற்கும் இக்கூத்தும் பாடல்
கள் ஆதாரமாக அமைகின்றன. இவ்வசது ஸூயிக் கம் செறித்த வசத்தன்
பாடல்களை மூன்றடிப் பாடல்களாகும். அவற்றின்மூலி ஆடல் பரிக்மர
குடி மட்டக்களப்பின் கிண்செய்வர்கள் என மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

9.0 வசத்தன் கூத்து நிகழ்வுகள்

நாட்டார் கிண்கள் மக்கள் வாழ்க்கைவிற் பவன்படும் பாண்கையினையே
அவற்றின் கார்ப்பும் மூக்கியத்துவமும் தக்கியுள்ளன. கோயில் இருக்கிறா.
தமிழர் இருநாட்டிகள், கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டுக் காவங்கள், கிண்கிண்க
கள், காரவங்கள் ஆகிய கத்தரியங்களினையே வசத்தன் கூத்து இடம்பெறுவ
துண்டு. அப்பொதென்றாம் இத்தடனங்கள் பெரும் மூக்கியத்துவத்தையும்
அவற்றின் பவன்பாட்டையும் உணரக்கூடியதாக உள்ளது ஆடல் அம்மாத
மயங்களிலும் பொழுதுபோக்காகவும் வேலித்தனங்களில் உதாராகத்திற்
காணும். வன்முற் பவண்களிலும் வசத்தன் பாடல்களைப் பாடி மயிற்றின்
தனர் இப்பிரதேச மக்கள்.

இக்கத்து, கண்ணி வழிபாட்டுடன் மிகவும் தொடர்புடைய ஒரு சமய நடவடிக்கையே பண்டைய நூல்களில் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. கண்ணி அம்மன் கோயில் சடங்கு காலங்களிலும், மற்றும் கண்ணி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கோம்புழறித்தல், தேர்க்கலியாணம் முதலிய சடங்குகளிலும் வசத்தன் ஆடுவது வழக்கமாகும். மக்கள் இரு கடலிவீராகப் பிரித்து நடத்தும் கோம்புழறித்தல் சடங்கிலே சென்ற பெற்ற கடலிவீரர் தமது வேந்திக் கலிப்பீர் நிமித்தம் இராய்பொழுதில் வசத்தன் கூத்தாடுவர். அப்பொழுது ஆடப்படும் வசத்தனின் தனக்கெனச் சொந்த பாடல்களும் இடம்பெறுவதுண்டு. கண்ணி அம்மன் கோயிலின் மட்டுமன்றி ஏனைய கோயில் நிகழ்நூக காலங்களிலும் வசத்தன் கூத்து தடைபெறுதல் வழக்கமாகும். ஆங்கு தேர்த்திக்கடன் அடிப்படையிலே அல்லது கலிநிகழ்வு என்ற முறையிலே வசத்தன் கூத்து ஆடப்படும்.

சமயப் பிரிவுகளியற்ற சமூக நிலச்செயலிலும் வசத்தன் இத்தகைய தடகளில் இடம்பெற்ற வகுகின்றது. கலிநிகழ்ச்சலின் வசத்தன் கூத்தும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. பெரியார்களின் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லும்போதும் வசத்தன் ஆட்டக்காரர் ஒன்றே ஆடிச்செல்லும் மரபும் ஆக்காள்களே இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் தேவியழாக்காலங்களிலும் வசத்தன் கூத்து இடம்பெற்றதுமுண்டு. ஆறிலும் இன்றைய நிலையில் இக்கத்தின் நிகழ்வுகள் மிக அரிதாகவே இடம்பெறுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Banerji, Projesh. Folk Dances in India, Alahabad, 1959, p.2.
 2. கோவல், கோ., நாட்டியநவீகக் கட்டுரைகள், திருச்சி, புதுமைப் பதிப்பகம், 1987, ப. 19.
 3. நாட்டார் கலைகள் பிரதேசத்தன்மை (Regional character) மிக்கவை என்பதற்கு வசத்தன் கூத்து தக்க சான்றாக அமைதல் காண்க.
 4. ஆரீஜம் திருச்சிப் பகுதியில் வழங்கும் 'வயத்தாளை' என்ற சொல் வழக்கு சான்று ஒப்புநொக்கத் தக்கதாகும்.
 5. விபுலாநத்தர், சுவாமி, "வசத்தன் கவி", ஸ்ரீலங்கா, ஒக். 1953, ப. 31.
 6. மேலது, ப. 37.
 7. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, ப. 37.
 8. பொன்னன் கங்குலிகனிற் கமலர் 8 - 11 வயதுக்கிடைக்கப்பட்ட சிறுமிகள் மட்டுமே வசத்தன் ஆடும்பழகுவிசிற்பனர். கங்குலிப் படிப்பின்கீழ்ப்பு அவர்கள் இக்கலைவைத் தொட்டிவழக்கலை என்பது சுவாமிச்சுத்தக்கது.
 9. முத்துக்கிருஷ்ணன் (மொழிபெயர்ப்பு), தென்னிந்தியக் கிராமிய நடனங்கள், சென்னை, சாம்பிராஜி பிரசுரம், 1980, ப. 18.
 10. உதாரணமாக, அனுமான் வசத்தனில் இடம்பெறும்
 "குத்தியிருத்தான் அனுமான் - குதி
 கொண்டான் பாய்த்தான் அனுமான்
 இத்திரசித்துப் பிடிக்க - இடைமையக்
 கொடுத்தான் அனுமான்."
- என்ற பாடலைப் பாடும்போது, ஆடுவோர் அனுமானின் போன்ற வேலும் வீரனும் கொண்டு, குத்தியும், பாய்த்தும், துக்கியும், குதித்துப் ஆடுவது மிகவும் கவர்ச்சியாக இருக்கும்.
11. சதாளை ஜயர், தி., (பதிப்பு), மட்டக்களப்பு வசத்தன் கவித்திரட்டு, 1960, ப. 6.
 12. மேலது.
 13. சுத்தாடுவான் - 'சுத்தக்கனி' என வழங்கப்படும்.
 14. பொன்னுடை பொரத்திக் கொரைக்கும் முகநயின் கிராமிய நடைமுறை இதுவேனக் கொள்ளலாய்போக் தொன்றவிசிற்பது.
 15. இக்கட்டுரைவாசலியர் தமது பாடலாலைக் காலத்திற் (வயது 13-16) தாம் பிறந்த மட்டக்களப்புக் காவரத்திக்கு கிராமத்திக்கு இத்தகு வசத்தன் சுத்துக் குழுவில் இடம்பெற்று, வசத்தன் கூத்து ஆடி அரங்கேற்றிய அனுமான் பெற்றவர் என்பதை சாண்டுச் சுட்டிக் காட்டுதல் பொருத்தமாகும்.
 16. தென்னிந்தியக் கிராமிய நடனங்கள், ப. 19.
 17. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4: ப. 37 - 38.
 18. 4 ஆம் அடிக்குறிப்பு நோக்குக.
 19. தென்னிந்தியக் கிராமிய நடனங்கள், ப. 47.
 20. மேலது, ப. 72 - 73.
 21. மேலது, ப. 113.

22. Gnanag, p. 167 - 168.
23. Raghavan, M. D., Ceylon, A Pictorial Survey of Peoples and Arts, Colombo, M. D. Gunasinga & Co., 1962, p. 103.
24. மட்டக்களப்பு வசத்தன் கவித்திரட்டு, ப. 35.
25. 23 ஆம் அடிக்குறிப்பு தூல், ப. 103.
"Bowling in reverence to the Sacred - Bo tree
We turn back and see each other.
May Bo - Pathini give us Permission"
26. Gnanag, p. 104.
"Attaining Buddhahood after much Meditation
The earth trembled with the movement and the BrahmaloKa
From thence forth began, the Stick Dance."
27. வித்தியானந்தன், எ., 'கங்காசைந்தரநாதர் கவி கட்டாரக் கிணர்
கங்காசை கவி கவி, பாழ்ப்பாணம், 1986, ப. 140 - 141.
28. இராமலிங்கம், டி., (பதிப்பு) வ. இயங்கலாபர் குந்தலும் தாடல்
பாடல்கள், 1962, ப. 14.
29. சந்தையா, வி. சி. மட்டக்களப்புத் துவிழை, 1964, ப. 200.
30. விபலானந்த அடினாரர், 'வசத்தன் கவி', ஸ்ரீலங்கா, பெப். 1954, ப. 2
31. வானமாமலை, தர. பழங்கதைகள் பழமொழிக்குகை, சென்னை, 1980
ப. 3 - 120.
32. Sarachandra, E. R., The folk Drama of Ceylon, Colombo, 1966
p. 78.
33. Harrison, Jane Ellen, Ancient Arts and Rituals, New York, 1931,
p. 50.
34. 29 ஆம் அடிக்குறிப்பு தூல், ப. 177.
35. மட்டக்களப்பு வசத்தன் கவித்திரட்டினுள் (ப. 41 - 47) திரைநி
கிணர் பன்னு, இராஜகிரிணர் பன்னு என்ற வசத்தன் பாடல்கள்
என்று கவனிக்கத்தக்கன.
36. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வயல் திண்களத்துச் சொத்தக்காரரார்
'மொடியார்' என்றும் சொல் குறிக்கும். தமிழகத்தினுள் 'மணிக
யார்' என்பதோடு ஒத்த மொழிகளையே இச்சொல்வாரும், ஒக்கி
காரன் என்பது மொடியாரின் வயல் திண்களத்துச் சொத்துவார
இருத்த, ஒக்கியோரைக்கொண்டு வேலை செய்கிறும் கமக்காரன்
இது குறிப்பிடுகும்.
37. (Present >) திரைநி. இச்சொல் பாடலின் பிறகான இடைச்
செருகலாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.
38. Balasundaram, E., 'Tamil Folk Dances of Sri Lanka', Heritage of
the Tamils, Arts & Architecture, International Institute of Tamil
Studies, Madras, 1983, p. 255.
39. தொழிலாளர், ஜோர்து, மனிதனும், (மொ. காலவர் மொழிமொழி)
சென்னை, 1981, ப. 72.
40. பாசுகத்தரம், இ. சமுத்திர தாட்டார் பாடல்கள் ஆறாம் பதி
பீடும், சென்னை, தமிழ்ப் பதிப்பகம், 1979, ப. 249 - 251.